

[Elisabeth Bruun Olesen]

mente, forstod jeg – nu vil jeg så tillade mig at fortolke hr. Ole Vagn Christensen – at hvis fagbevægelsen rettede henvendelse om at få 35 pct.-reglen væk og DA ikke var enig, så ville Socialdemokratiet, hvis Socialdemokratiet havde regeringsmagten, ikke pr. definition i alle tilfælde sige, at så gjorde man det ikke, fordi arbejdsmarkedets parter ikke var enige, så ville man faktisk tilgodese det ønske, der var fra fagbevægelsen om at få 35 pct.-reglen væk. Hvis den fortolkning er rigtig – og det vil jeg bede hr. Ole Vagn Christensen bekræfte – synes jeg da, vi er nået et skridt videre.

(Kort bemærkning).

Ole Henriksen (SF):

Jeg kan bekræfte over for hr. Ole Vagn Christensen, at det også er min opfattelse, at Dansk Arbejdsgiverforening bibringer arbejdsmarkedet stabilitet, det har den gjort i adskillige år, og det vil den da fortsætte med. Og hvis man vil have den som konsulent, kan man være sikker på, at stabiliteten vil brede sig uhyggeligt på arbejdsmarkedet, i hvert fald herindefra. Det er et spørgsmål, om fagbevægelsen kan holde til den frygtindgydende stabilitet og ikke trænger til nogle demokratiændringer som dem, forslaget her indeholder.

Det kan godt være, jeg sagde, at det var i bemærkningerne, der var den indledning. Jeg sagde bare til hr. Kaj Poulsen, at det er en almindelig måde at indlede et beslutningsforslag på, og så kommer man bagefter med en række principper, som dette beslutningsforslag selvfølgelig skal udmøntes i, når regeringen fremsætter forslag. Det er selvfølgelig for at presse regeringen i en bestemt retning, at man fremsætter forslag. Sådan mener jeg at langt de fleste beslutningsforslag ser ud, så der er vel ikke noget nyt i det. Jeg synes, det ville klæde hr. Kaj Poulsen at gå op og sige, at man simpelt hen ikke ønsker at deltage i nogen ændringer af denne lovgivning. Det var klar tale frem for det ordkløveri om nogle formuleringer i forslaget, som overhovedet ikke er relevante i denne debat.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Vi går til anden omgang, og jeg giver ordet til hr. Ole Vagn Christensen.

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg kan kun sige til fru Elisabeth Bruun Olesen vedrørende det spørgsmål, som hun rejser, og som hun prøver at lægge nogle fortolkninger ind i, at jeg er helt sikker på, at arbejdsmarkedets parter selv kan finde ud af, hvordan de får det tilrettelagt og lagt frem for Folketinget, og at vi også vil forstå at vurdere det, der bliver resultatet.

Når jeg har bedt om ordet her i anden omgang, er det på grund af de mange bemærkninger, der er faldet, og jeg hæftede mig særlig ved det, der blev sagt om en demokratiopfattelse, at det er, at vi slås for fagbevægelsens medlemmer og ikke for fagbevægelsens top. Det vil sige, at man underkender det demokrati, der eksisterer i fagbevægelsen. Det er en erkendelse, som vi kan tage og føle på, men vi kan ikke på nogen som helst måde tilslutte os, at det skulle være vores holdning.

Vi mener helt klart, at fagbevægelsen og fagbevægelsens medlemmer er i en situation, hvor de udmærket kan vælge deres ledere, og at de er bedre til det, end vi er, som sådan set skulle begynde at fortælle, hvem det er, der skulle sidde der, for så skulle det selvfølgelig også være alle disse »situationens generaler«, der opstår i den ene eller den anden situation. Vores demokratiopfattelse er den, at vi respekterer fagbevægelsen som den demokratiske organisation, det demokratiske værn, det demokratiske instrument i dette samfund.

Jeg har sagt – og det vil jeg gerne understrege – at vi skal ikke stå her og diskutere elementerne, for så skulle vi jo straks til at vurdere, hvad vi holder af, og hvad vi ikke holder af i forligsmandsloven. Vi har den principielle opfattelse, at det, det drejer sig om, er, at arbejdsmarkedets parter nu sætter sig ned og finder ud af, hvad det er, der er galt her, hvis dette instrument skal blive bedre. Vi har påpeget, at situationen med den lave valgdeltagelse er det nødvendigt at prøve at kulegrave, for den kan bruges af både den ene og den anden gruppe til at opnå, at man ikke får et godt resultat.

Jeg vil godt sige noget til hr. Kofod-Svendsen. Nu er han desværre ikke til stede, og jeg tror, det er symbolsk for denne debat. Jeg tror, der er nogle i den borgerlige lejr, der læner sig tilbage i stolen og siger: det er